

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ

งานนโยบายและแผน
สำนักงานปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ส่วนที่ 3 มาตรา 66 67 68 และมาตรา 69/1 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ประกอบกับ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2563 เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ให้ดำเนินการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals; SDGs) โดยในการจัดทำประชาคมท้องถิ่น ให้ดำเนินการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่ชัดเจน ลดการซ้ำซ้อนและทำให้สามารถตรวจสอบ ควบคุมการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566- 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู จะเกิดประโยชน์สูงสุดได้หากดำเนินงานไปตามแนวทางที่กำหนด ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรมแผนงาน/โครงการที่วางไว้อย่างแท้จริง เพื่อให้ประชาชน สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการบริหารได้รับการพัฒนาอย่างสูงสุด บนพื้นฐานของการประหยัด แต่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

งานนโยบายและแผน

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
	1. ด้านกายภาพ	1
	2. ด้านการเมือง/การปกครอง	2
	3. ประชากร	2
	4. สภาพทางสังคม	3-5
	5. ระบบบริการพื้นฐาน	6
	6. ระบบเศรษฐกิจ	7
	7 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	9
	8. ทรัพยากรธรรมชาติ	9-10
ส่วนที่ 2	ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	11-25
	2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	26-31
	3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	32-38
ส่วนที่ 3	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
	1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	39
	2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
	- บัญชีสรุปโครงการ แบบ ผ.01	40-41
	- บัญชีสรุปโครงการ แบบ ผ.01/1	42
	- บัญชีโครงการพัฒนา แบบ ผ.02	
	<u>ยุทธศาสตร์ ที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u>	
	1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	43-56
	1.2 แผนงานเคหะและชุมชน	57-62
	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการเกษตร</u>	
	2.1 แผนงานการเกษตร	63-65
	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ</u>	
	3.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	66

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

- 4.1 แผนงานการรักษาความสงบภายใน 67-68
- 4.2 แผนงานการศึกษา 69-72
- 4.3 แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ 73-74
- 4.4 แผนงานสังคมสงเคราะห์ 75-76

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการเมือง-การบริหาร

- 5.1 แผนงานบริหารทั่วไป 77-80
- 5.2 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 81

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านสาธารณสุข

- 6.1 แผนงานสาธารณสุข 82-83

- บัญชีโครงการพัฒนา แบบ ผ.02/1

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา 84-110
- 1.2 แผนงานเคหะและชุมชน 111-116

- บัญชีโครงการพัฒนา แบบ ผ.02/2

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา 117-118

- บัญชีโครงการพัฒนา แบบ ผ.03

- บัญชีครุภัณฑ์ 119-129

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

- 4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ 130-134
- 4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ 135-139
- 4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น 140
- 4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต 140-142
 - 4.4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต
 - 4.4.2 ข้อเสนอแนะผลจากการพัฒนา

ภาคผนวก

- ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

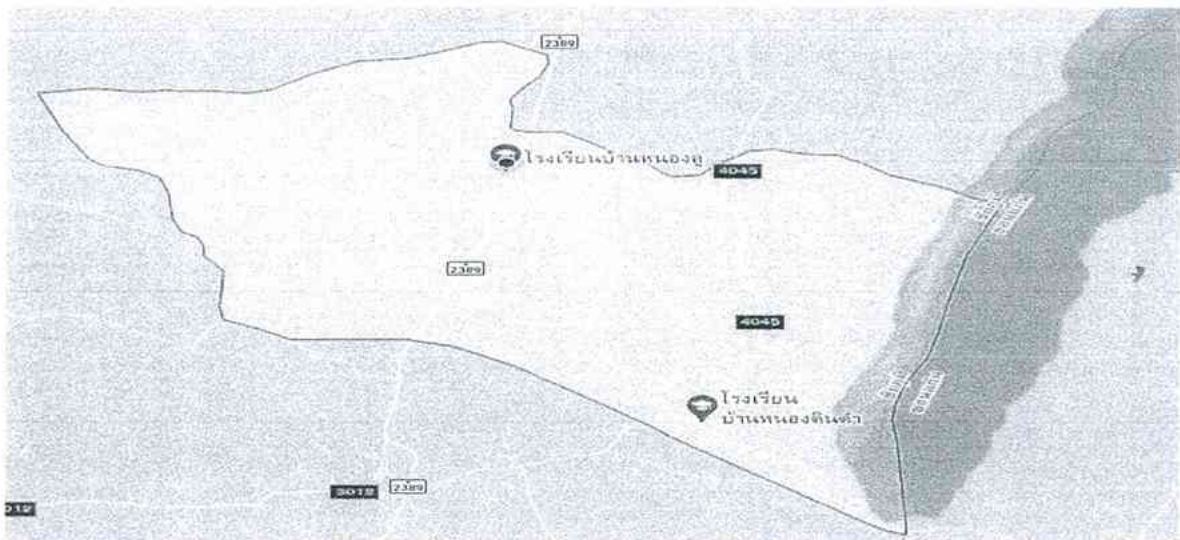
- **ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลหนองคู**

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 5 ตำบล ในอำเภอบ้านแท่น ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอบ้านแท่น ห่างจากตัวอำเภอบ้านแท่น เป็นระยะทาง ประมาณ 15 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดชัยภูมิเป็นระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตร โดยมีถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข 2389 สายสามพาด-แก้งคร้อ และได้ก่อตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539

- **ตำบลหนองคูมีอาณาเขตติดต่อดังนี้**

- ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ
- ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหนองสังข์ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับเทือกเขาภูเม็ง ตำบลนางาม อำเภอมีชัยบุรี จังหวัดขอนแก่น
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบ้านดอน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ
- เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูมีเนื้อที่ประมาณ 38,440 ไร่หรือประมาณ

61.504 ตารางกิโลเมตรพิกัด X: 16.317804970817647, Y: 102.36991957126342

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของตำบลหนองคู อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัย 10 % เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร 70 % และพื้นที่ส่วนอื่น 20 % พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำการเกษตรพอสมควร เช่น การทำนา,ทำไร่,ทำสวน,เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหนองคูอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบร้อนชื้น อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนมี 3 ฤดู โดยระยะเวลาในแต่ละฤดูอาจคลาดเคลื่อนไปตามสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปี มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อน และช่วงฝนสลับกับช่วงแห้งแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจนตามห้วงเวลาตามฤดูกาล ดังนี้

ฤดูหนาว	ประมาณเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	ประมาณเดือน มีนาคม – พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณเดือน มิถุนายน – ตุลาคม

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย

2.ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูได้จัดตั้งหมู่บ้าน มีทั้งหมด 10 หมู่บ้าน แบ่งเขตการปกครองดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านหนองคู	หมู่ที่ 6 บ้านดอนเค็ง
หมู่ที่ 2 บ้านหนองเรือ	หมู่ที่ 7 บ้านหนองหญ้าปล้อง
หมู่ที่ 3 บ้านดอนมะเกลือ	หมู่ที่ 8 บ้านหนองดินดำ
หมู่ที่ 4 บ้านโนนสะอาด	หมู่ที่ 9 บ้านสว่างนิคม
หมู่ที่ 5 บ้านหนองหญ้าม้า	หมู่ที่ 10 บ้านทรัพย์เจริญ

2.2 การเลือกตั้ง

ตำบลหนองคู มีการแบ่งเขตการเลือกตั้ง 10 เขต 12 หน่วยเลือกตั้งดังนี้

1. หมู่ที่ 1 บ้านหนองคู	แบ่งออกเป็น 2 หน่วยเลือกตั้ง
2. หมู่ที่ 2 บ้านหนองเรือ	แบ่งออกเป็น 2 หน่วยเลือกตั้ง
3. หมู่ที่ 3 บ้านดอนมะเกลือ	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
4. หมู่ที่ 4 บ้านโนนสะอาด	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
5. หมู่ที่ 5 บ้านหนองหญ้าม้า	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
6. หมู่ที่ 6 บ้านดอนเค็ง	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
7. หมู่ที่ 7 บ้านหนองหญ้าปล้อง	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
8. หมู่ที่ 8 บ้านหนองดินดำ	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
9. หมู่ที่ 9 บ้านสว่างนิคม	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง
10. หมู่ที่ 10 บ้านทรัพย์เจริญ	แบ่งออกเป็น 1 หน่วยเลือกตั้ง

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชาชน

ตำบลหนองคู อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ แบ่งการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน

ประชากรทั้งสิ้น 6,870 คนแยกเป็นชาย 3,428 คนหญิง 3,442 คนจำนวนครัวเรือน 1,907 ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)			ผู้นำท้องที่
			ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านหนองคู	298	516	511	1,021	นายกฤษณพล กะริยะะ
2	บ้านหนองเรือ	273	541	501	1,048	นายสมพร ชำนาญ
3	บ้านดอนมะเกลือ	216	463	443	915	นายสายรุ่ง โสภะเพชร
4	บ้านโนนสะอาด	130	218	243	465	นายสุพรรณ มะดัยภักดี

5	บ้านหนองหญ้าม้า	120	223	231	450	นายสมชาย อนันต์เต่า
6	บ้านดอนเค็ง	223	360	359	725	นายสวิน เสมาเพชร
7	บ้านหนองหญ้าปล้อง	71	143	131	272	นายชัยสิทธิ์ วิจิตรจันทร์
8	บ้านหนองดินดำ	166	257	274	531	นายสงกรานต์ สีหาณุ
9	บ้านสว่างนิคม	235	351	364	725	นายประดิษฐ์ เหล่าริ้ม
10	บ้านทรัพย์เจริญ	175	356	385	735	นายประยัญ เชิดภูเขียว
	รวม	1,907	3,428	3,442	6,887	นายสงกรานต์ สีหาณุ กำนันตำบล

- ที่มา-ข้อมูล พฤษภาคม 2564 ข้อมูลจากการสำรวจทะเบียนอำเภอบ้านแท่น

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ลำดับที่	ช่วงอายุ/จำนวนประชากร	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
1	จำนวนประชากรเยาวชน	672 คน	731 คน	อายุต่ำกว่า 18 ปี
2	จำนวนประชากร	2,176 คน	2,171 คน	อายุ 18-60 ปี
3	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	520 คน	597 คน	อายุมากกว่า 60 ปี

4.สภาพสังคม

4.1 การศึกษา

- การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา

จำนวน 6 แห่ง

- โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ขยายโอกาส)

จำนวน 1 แห่ง

- การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)ตำบลหนองคู

จำนวน 1 แห่ง

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.หนองคู	นางกฤษณา เชื้อนาฮี	ครูผู้ดูแลเด็ก
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองเรือ	นางพงษ์นภา สัตพันธ์	ครูผู้ดูแลเด็ก
3. โรงเรียนบ้านหนองคู	ผอ.สินธุ์ สัตพันธ์	
4. โรงเรียนบ้านหนองเรือ	ผอ.วัชร อารี	
5. โรงเรียนบ้านหนองมะเกลือบำรุงวิทย์	ผอ.วิฑูล พลศักดิ์	
6. โรงเรียนบ้านโนนสะอาด	ผอ.คมกฤษ บุตรศรี	
7. โรงเรียนบ้านดอนเค็ง	ผอ.มานิช ต่อชีพ	
8. โรงเรียนบ้านหนองดินดำ	ผอ.วัชร อารี (รักษาราชการแทน)	
9. โรงเรียนบ้านหนองคู (ขยายโอกาส)	ผอ.สินธุ์ สัตพันธ์	

- ที่มา-ข้อมูล พฤษภาคม พ.ศ.2564จากกองการศึกษาฯ อบต. หนองคู

- ระดับการศึกษาของบุคลากร

- ตารางแสดงระดับการศึกษาของบุคลากรในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

สำนัก/ส่วน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	รวม(คน)
สำนักงานปลัด อบต.	9	8	4	21
กองคลัง	2	4	-	6

กองช่าง	5	2	-	7
กองการศึกษาฯ	-	8	-	8
กองสวัสดิการสังคม	-	3	-	3
รวม	16	25	4	45

● ตารางแสดงจำนวนบุคลากรในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

สำนัก/ส่วน	พนักงาน ส่วนท้องถิ่น	พนักงานจ้าง		รวม(คน)
		ภารกิจ	ทั่วไป	
สำนักงานปลัด อบต.	9	7	5	21
กองคลัง	3	3	-	6
กองช่าง	1	4	2	7
กองการศึกษาฯ	4	4	-	8
กองสวัสดิการสังคม	2	1	-	3
รวม	19	18	7	45

กรอบอัตราพนักงานส่วนท้องถิ่น และ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล

	1. ส.ต.ต.ประเสริฐ วงษ์ชู	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู
	2. นายชนทัต หลอมโพทนัน	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู
สำนักปลัด ฯ	มีรายชื่อพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างดังต่อไปนี้	
1. . นายชัยตระการ	ไถยสวน	หัวหน้าสำนักปลัด
2. นายสุxonันต์	ทองดี	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
3. จำเอกอภิชา	สีบาล	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
4. นางนภาพร	ไถยสวน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
5. นายศุภชัย	แฝงสีพล	นักป้องกันฯชำนาญการ
6. นางปิยะวดี	ชำทิพย์พาทิ	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
7.น.ส. ปิยะลักษณ์	เดือนทอง	จพง.สาธารณสุขปฏิบัติงาน
8. นางสาวมัตตา	อนันเต่า	ผช. เจ้าพนักงานธุรการ
9. นายบุรุษกร	ธงพุทธ	ผช.เจ้าพนักงานธุรการ
10. นายพัฒนไชย	ชำนาญ	ผช.จพง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
11. นายพิพัฒน์	สิทธิไกรพงษ์	ผช.นักวิเคราะห์ฯ
12. น.ส.จุฑารัตน์	ชำนาญพล	ผช.เจ้าพนักงานสาธารณสุข
13. นายธงสิน	หาญหนองสังข์	พนักงานขับรถบรรทุกน้ำ
14. นาย วิรัตน์	ทองดี	พนักงานขับรถยนต์
15. นายวีระวัฒน์	นิลสไล	พนักงานดับเพลิง
16. นายอธิพันธ์	หมื่นอินทร์	พนักงานขับรถฉุกเฉิน
17. นายบุญธรรม	พาจันทร์	นักการภารโรง

	18. นางพรพิมล	กะริยะ	คนงานทั่วไป
	19. นายสุรชาติ	พวกดอนเค็ง	ยาม
กองคลัง	มีรายชื่อพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างดังต่อไปนี้		
	1. นายชนทัต	หลอมโพนทัน	รองปลัด อบต.รักษาราชการ ผอ.กองคลัง
	2. นางชมพู่	ชำนาญ	นักวิชาการการเงินและบัญชีชำนาญการ
	3. นางสินีนาง	สุชนธ์	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ชำนาญงาน
	4. นางทัศนีย์	ชำนาญ	เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน
	4. นางสาวธัญภา	โชคบัณฑิต	ผช.จพง.การเงินฯ
	5. นางสาวลลิตทิพย์	โชคบัณฑิต	ผช.จพง.พัสดุ
	6. นางสาวอมรรัตน์	โชคบัณฑิต	ผช.จพง.จัดเก็บรายได้
กองช่าง	มีรายชื่อพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างดังต่อไปนี้		
	1. นายชัยวัฒน์	เคนโพธิ์	ผอ.กองช่าง
	2. นายอินกร	แผ่นเงิน	ผช. นายช่างโยธา
	3. นายธวัชชัย	ชำนาญพล	ผช.ช่างไฟฟ้า
	4. นายกิตติศักดิ์	โชคบัณฑิต	คนงานทั่วไป
	5. นายจิตติพงษ์	พงษ์สระพัง	พนักงานขับรถ(รถกระเช้าไฟฟ้า)
	6. นายชูเกียรติ	หินประกอบ	ผช.จพง.ธุรการ
	7. นายชิตพล	คำบ้อง	ผช.นายช่างสำรวจ
กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	มีรายชื่อพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างดังต่อไปนี้		
	1. นางสาวณัฐวิภา	วิเศษชาติ	ผอ.กองสวัสดิการสังคมรักษาราชการแทน ผอ. กองการศึกษา
	2. นางสาวธัญวรรณ์	อนันเต่า	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
	3. นางพงษ์นภา	สัตพันธ์	ครูผู้ดูแลเด็ก
	4. นางกฤษณา	เขื่อนาฮี	ครูผู้ดูแลเด็ก
	5. นางสมพร	หรั่งมา	ครูผู้ดูแลเด็ก
	6. นางปรีนทร	วิศาลศิริพิพัฒน์	ผช.หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
	7. นางสาวปัทมิตา	หมั่นจำรูญ	ผู้ดูแลเด็ก
	8. นางสาวแสงเดือน	ภูศักดิ์	ผู้ดูแลเด็ก
	9. นางณิชา	บุตรศรี	ผช.จพง.ธุรการฯ
กองสวัสดิการสังคม	มีรายชื่อพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างดังต่อไปนี้		
	1. นางสาวณัฐวิภา	วิเศษชาติ	ผอ.กองสวัสดิการสังคม
	2. นางสาวสิมานาฏ	แป้นหาญ	นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ
	3. นางสาวเกศริน	โชคบัณฑิต	ผช.จพง.พัฒนาชุมชน

- ที่มา-ข้อมูล เดือน มกราคม โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล จากสำนักปลัด งานบริหารงานบุคคล อบต.หนองคู

4.2 สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

จำนวน

1

แห่ง

4.3 อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาของ อบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะรวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่หมู่บ้านได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังใจจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

4.4 ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในตำบลหนองคู จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรบ้านแท่นได้แจ้งให้กับทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูนั้นพบว่าในเขตพื้นที่ตำบลหนองคูมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้าเหตุหลักเนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานอื่นๆที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของ อบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ฯลฯ

4.5 การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ด้อยโอกาส

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคม

ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญคือ

ถนนลาดยาง จำนวน 2 สาย

- ถนนลาดยางสายสามพาด - แก้งคร้อ คือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2389
- ถนนทางหลวงชนบทชัยภูมิ หมายเลข 3010 เป็นถนนสายหลักที่สามารถเดินทางเข้าสู่เขตอื่นๆได้สะดวก มีรถโดยสารประจำทางที่วิ่งระหว่าง จังหวัดขอนแก่น - อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ถนนภายในหมู่บ้าน

- ส่วนมากจะเป็นถนนคอนกรีตใช้สัญจรไปมาทุกหมู่บ้าน

5.2 การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ และงบประมาณที่มีจำกัด องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหา คือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่

5.3 การประปา

- พื้นที่ตำบลหนองคู ส่วนใหญ่จะมีระบบประปาหมู่บ้านโดยการบริหารจัดการของแต่ละหมู่บ้าน
- หมู่ที่ 1 บ้านหนองคู ประปาผิวดินขนาดใหญ่ (กรมทรัพยากรน้ำ)
- หมู่ที่ 2 บ้านหนองเรือ ประปาผิวดินขนาดใหญ่ (กรมโยธาธิการ)
- หมู่ที่ 3 บ้านดอนมะเกลือ ประปาผิวดินขนาดใหญ่ (กรมทรัพยากรน้ำ)
- หมู่ที่ 4 บ้านโนนสะอาด ประปาผิวดินขนาดใหญ่ (กรมทรัพยากรน้ำ)
- หมู่ที่ 5 บ้านหนองหญ้าม้า ประปาบาดาลหอดึงเหล็ก
- หมู่ที่ 6 บ้านดอนเค็ง ประปาบาดาลหอดึงเหล็ก
- หมู่ที่ 7 บ้านหนองหญ้าปล้อง ประปาผิวดินขนาดกลาง (กรมทรัพยากรน้ำ)
- หมู่ที่ 8 บ้านหนองดินดำ ประปาผิวดินขนาดใหญ่ (กรมทรัพยากรน้ำ)
- หมู่ที่ 9 บ้านสว่างนิคม ประปาผิวดินขนาดใหญ่ (กรมทรัพยากรน้ำ)
- หมู่ที่ 10 บ้านทรัพย์เจริญ ประปาบาดาลหอดึงเหล็ก

5.4 โทรศัพท์

โทรศัพท์สำนักงาน อบต.หนองคู 044-053109, 044-053055

โทรศัพท์ ศูนย์ประสานป้องกันฯ 044-053030

โทรศัพท์ บริการฉุกเฉิน 1669

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน 1 แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรในเขตตำบลหนองคู ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ ๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ ๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ ๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ ๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

6.2 การประมง

(ในเขตตำบลหนองคูไม่มีการประมง)

6.3 การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่เปิดโคสุกรกระบือจำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ

6.4 การบริการ

โรงแรม/รีสอร์ท 2 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตตำบลหนองคูไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

6.6 อุตสาหกรรม

(ในเขตตำบลหนองคูไม่มีแหล่งอุตสาหกรรม)

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ร้านค้าต่างๆ	65	แห่ง	สนามชนไก่	1	แห่ง
โรงผลิตน้ำดื่ม	1	แห่ง			

กลุ่มอาชีพ จำนวน 7 กลุ่ม

1. กลุ่มทอหมวกไหมพรม
2. กลุ่มทอผ้าไหมมัดหมี่
3. กลุ่มจักสาน
4. กลุ่มทอเสื่อ
5. กลุ่มผักปลอดภัย
6. กลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน
7. กลุ่มทำขนม

6.8 แรงงาน

ประชากรอายุระหว่าง 25 – 50 ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะส่วนมากทำการเกษตรซึ่งยังมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

6.9 เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

1. ข้อมูลด้านการเกษตร

ในเขตพื้นที่ตำบลหนองคู ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกร ทำนา ทำไร่ ทำสวน ฯลฯ (นาข้าว ไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลัง ฯลฯ)

2. ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ในเขตพื้นที่ตำบลหนองคู แหล่งน้ำทางการเกษตรส่วนมากอาศัยจากน้ำฝนแต่ละหมู่บ้านจะมี อ่างเก็บน้ำ สระน้ำ ลำห้วย ไร้วักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเกษตร

3. ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ในเขตพื้นที่ตำบลหนองคูประชาชนส่วนมากจะร่อนน้ำฝนไว้บริโภค หรือจัดซื้อจากผู้ประกอบการจำหน่ายน้ำดื่ม สำหรับน้ำใช้ส่วนใหญ่แต่ละหมู่บ้านจะมีระบบประปาหมู่บ้าน โดยนำน้ำจากใต้ผิวดินมาใช้ และอาศัยจากแหล่งน้ำธรรมชาติ

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๙๘
 - ผู้ที่นับถือศาสนา คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ร้อยละ 2
 - วัด / สำนักสงฆ์จำนวน 7 แห่ง
1. วัดชัยชมพู (ม. 1 ม.5, ม.9)	2. วัดชัยสว่าง (ม. 2 ,ม. 10)
3. วัดชัยชนะ (ม.3)	4. วัดศรีมงคล (ม.4)
5. วัดอรัญญาวาส (ม.6)	6. วัดโพธิ์ทอง (ม.7)
7. วัดชัยยางคำ (ม.8)	
- สำนักสงฆ์ จำนวน 2 แห่ง
 - 1. วัดป่าโพธิ์รัตนาราม (ม.2)
 - 2. วัดป่าวิเวสสันตธรรม (ม.4)

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตตำบลหนองคูได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ 99% พูดภาษาอีสาน

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตตำบลหนองคูได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบแหล่งน้ำธรรมชาติและที่สร้างขึ้นแหล่งน้ำ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง แหล่งน้ำตามแนวเทือกเขาเช่น หนองหิน,โปรงนกคุ้มบา,หลุบหญ้ากล้า,โปรงอีห้า,ห้วยรากไถ

8.2 ป่าไม้

ในเขตตำบลหนองคู มีพื้นที่ป่าธรรมชาติเป็นพื้นที่ป่าสงวนลักษณะของป่าไม้และไม้

ทรัพยากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและมีเทือกเขาภูเม็งเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวและที่รักษา สภาพแวดล้อมให้เกิดเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติเป็นพื้นที่ป่าสงวนมีแหล่งน้ำธรรมชาติจำนวน 5 แห่งตามแนวเทือกเขา (หนองหิน, โปรงนกบ้า, หลุบหญ้ากล้า, โปรงอีห้า, ห้วยรากไถ)

8.3 ภูเขา

ในเขตตำบลหนองคูมีเทือกเขาภูเม็ง

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แหล่งน้ำในเขตพื้นที่ ตำบลหนองคู

หมู่ที่	แหล่งน้ำ	หมู่ที่	แหล่งน้ำ
1	1. สระน้ำหนองคู 2. สระน้ำดอนปู่ตา 3. สระน้ำโนนส้มโฮง 4. ลำห้วยยาง 5. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 6. บ่อบาดาล	6	1. ลำห้วยยาง 2. ลำห้วยไผ่ 3. สระน้ำบ้านดอนเค็ง 4. ประปาผิวดินหอลังเหล็ก 5. บ่อบาดาล
2	1. หนองโสกองค์ 2. อ่างหนองแวงกลาง 3. หนองแวงใหญ่ 4. ลำห้วยชุมปูน 5. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 6. บ่อบาดาล 7. สระน้ำหนองเรือ	7	1. อ่างเก็บน้ำหลุบหญ้าข้าวกล้า 2. อ่างเก็บน้ำโป่งอีห้า 3. สระน้ำหนองหญ้าปล้อง 4. อ่างเก็บน้ำหนองท่ม 5. หนองไผ่แดง 6. ประปาผิวดินขนาดกลาง
3	1. ลำห้วยยาง 2. สระน้ำหนองท่าเรึง 3. สระน้ำโนนหินแห่ 4. ลำห้วยน้อย 5. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 6. บ่อบาดาล	8	1. อ่างเก็บน้ำห้วยรากไถ 9. บ่อบาดาล 2. ลำห้วยไผ่1,2 10.สระน้ำหนองตะโก 3. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 11.สระหนองใหญ่ 4. ลำห้วยชุมปูน 12.สระหนองเม็ก 5. สระน้ำหนองน้ำขุ่น 6. อ่างเก็บน้ำหนองผือ (ฝายผือ)
4	1. ลำห้วยยาง 2. ลำห้วยข่า 3. สระน้ำหนองหญ้าปล้อง 4. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 5. บ่อบาดาล 6. สระน้ำดอนปู่ตา	9	1. ลำห้วยชุมปูน 2. ลำห้วยยาง 3. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 4. บ่อบาดาล 5. สระน้ำขนาดใหญ่
5	1. สระน้ำหนองหญ้าม้า 2. ลำห้วยยาง 3. ลำห้วยขวาง 4. ประปาบาดาลหอลังเหล็ก 5. บ่อบาดาล	10	1.อ่างเก็บน้ำหนองหิน 6.ลำห้วยโสกเชือก 2.อ่างเก็บน้ำโป่งนกคุ้มบา 7.ลำห้วยไผ่แดง 3.อ่างเก็บน้ำหนองแวงใหญ่ 4.ประปาผิวดินขนาดใหญ่ 5.บ่อบาดาล

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ
กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

๑. ด้านความมั่นคง

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติดการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓.. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม พุทธทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ

(๖) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๗) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยได้นำมาหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติโดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรม

ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนดังนี้

๖ ยุทธศาสตร์หลัก

- (๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- (๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- (๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- (๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- (๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรร

มาภิบาลในสังคมไทย

๔. ยุทธศาสตร์สนับสนุน

- (๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
- (๔) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับ ๑๒ วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้นแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัুদ্ধตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ๑๓ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้าการพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นโดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ และ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของ

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ เพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต๑๔ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ
- (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสามัคคี ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศ ในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ

(๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติดมิชอบในสังคมไทยการพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิดแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับการบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติดมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม

(๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากล หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความซ้ำซ้อนของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งอาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ

(๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย๑๗ ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและ

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ

และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค ภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ๑๘ในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

(๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ

(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๒ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ **แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน**

๑.สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งอยู่ระหว่างละติจูด๑๔°๗' ถึง๑๘°๒๗' เหนือและลองจิจูด๑๐๐°๕๔' ถึง๑๐๕°๓๗' ตะวันออกตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงโดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวด้านตะวันออกและด้านเหนือมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนและด้านใต้ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชาโดยมีเทือกเขาพนมดงรักกั้นพรมแดน

๑.๒ พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ มีพื้นที่รวม๑๐๕.๕๓ล้านไร่ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงมีความลาดเอียงไปทางตะวันออกมีลักษณะคล้ายกระเพาะแบ่งเป็น๒เขตใหญ่ได้แก่บริเวณแอ่งที่ราบโคราชอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชีลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขาและบริเวณแอ่งสกลนครอยู่ทางตอนเหนือของภาคตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขงเทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครได้แก่เทือกเขาภูพาน

๑.๓ ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้งแบ่งเป็น๓ฤดูคือฤดูร้อนช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมากจังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุดคืออุดรธานีฤดูฝนช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคมได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้างแต่มีแนวเทือกเขาตงพญาเย็นและสันเขาพางกันลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราชซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนครจังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุดคือนครพนมฝนตกน้อยที่สุดคือนครราชสีมาฤดูหนาวช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์อากาศหนาวเย็นได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีนจังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุดคือจังหวัดเลย

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี๒๕๕๙ มีพื้นที่รวม๑๐๕.๕๓ล้านไร่จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้๑๕.๖๖ล้านไร่หรือร้อยละ๑๕.๙พื้นที่ทำการเกษตร๖๓.๘๗ ล้านไร่หรือร้อยละ๖๐.๕และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ ๒๖.๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ๒๔.๗ ของพื้นที่ภาค

๑.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดิน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำทำให้ขาดแคลนน้ำและขาดธาตุอาหารใต้ดินมีเกลือหินทำให้ดินเค็มจึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๑.๕.๒ แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่๓ลุ่มได้แก่แม่น้ำชีมีความยาวประมาณ๗๖๕กิโลเมตรยาวที่สุดในประเทศไทยมีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานีแม่น้ำมูลมีความยาวประมาณ๖๔๑กิโลเมตรต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันทาแก่งแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานีนอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อยได้แก่ลำปาวลำน้ำอุบลลำน้ำสงครามลำเสียวลำน้ำเลยลำน้ำพองและลำตะคองรวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่กระจายอยู่ในพื้นที่เช่นหนองหาร (สกลนคร) และบึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาลมีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย๕-๑๐ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงที่ความลึกของบ่อประมาณ๓๐เมตรคุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัดกร่อยและจืดเนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือหากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

๑.๕.๓ ป่าไม้ ในปี๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้จำนวน๑๕.๖๖ ล้านไร่คิดเป็นร้อยละ๑๕.๙ ของพื้นที่ภาคหรือร้อยละ๑๕.๓ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ๔๐ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ

๒. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนนเชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้านสปป.ลาวกัมพูชาและสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข๒ (ถนนมิตรภาพ)

๒.๑.๒ เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

๒.๑.๓ เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก๒

๒.๒ รถไฟ มีเส้นทางเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศบริเวณภาคกลางและพื้นที่โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ๓ เส้นทาง ได้แก่ ๑) กรุงเทพฯ-หนองคาย เชื่อมสู่สปป.ลาว ๒) กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี๓) สายใหม่ เชื่อมโยงบ้านไผ่มหาสารคาม ร้อยเอ็ด มุกดาหาร นครพนม

๒.๓ สนามบิน มี ๙ แห่ง เป็นสนามบินนานาชาติ ๒ แห่ง คือ อุตรธานี และอุบลราชธานี และสนามบินภายในประเทศ ๗ แห่ง ได้แก่ ขอนแก่น นครพนม นครราชสีมา สกลนคร บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด และเลย

๒.๔ ด้านชายแดน มี ๑๕ ด้านถาวร ๒๓ จุดผ่อนปรน ที่เป็นจุดเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๕ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมาช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่นช่วงขอนแก่น-หนองคายช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมาช่วงระยองเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

๒.๖ บริการสาธารณูปโภค

๒.๖.๑ ไฟฟ้ามีระบบสายส่งเชื่อมโยงกับระบบสายส่งของประเทศและมีเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าที่สำคัญได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ (ขอนแก่น) เขื่อนจุฬาภรณ์ (ชัยภูมิ) เขื่อนลำตะคอง (นครราชสีมา) และเขื่อนสิรินธร (อุบลราชธานี)

๒.๖.๒ ประปา มีระบบบริการประปาครอบคลุมพื้นที่เขตเมือง ประกอบด้วย การประปาส่วนภูมิภาค มีหน่วยงานระดับเขต ๓ แห่ง คือ สำนักงานเขตประปาเขต ๖ (ขอนแก่น) สำนักงานประปาเขต ๗ (อุตรธานี) และสำนักงานประปาเขต ๘ (อุบลราชธานี)

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

- ๓.๑.๑ เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีขนาดเล็ก
- ๓.๑.๒ โครงสร้างการผลิตยังคงพึ่งพิงภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเป็นหลัก
- ๓.๑.๓ เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าระดับประเทศ เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างภาคมากขึ้น
- ๓.๑.๔ รายได้เฉลี่ยต่อประชากรเพิ่มขึ้นแต่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- ๓.๑.๕ เศรษฐกิจยังคงกระจุกตัวอยู่ในบางจังหวัดที่เป็นแหล่งการผลิตที่สำคัญของภาค

๓.๒ เศรษฐกิจรายสาขา

- ๓.๒.๑ ภาคการเกษตร
- ๓.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม
- ๓.๒.๓ การค้าชายแดน
- ๓.๓.๔ การท่องเที่ยว

๓.๓ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

- ๓.๓.๑ รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่ำเป็นอันดับสองของประเทศ
- ๓.๓.๒ หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือสูงกว่าระดับประเทศ

๔. ประชากรและสังคม

๔.๑ ประชากร

- ๔.๑.๑ จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ
- ๔.๑.๒ สัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น
- ๔.๑.๓ ประชากรเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น

๔.๒ แรงงาน

- แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษาแรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก

๔.๓ การศึกษา

- ๔.๓.๑ สถาบันการศึกษามีทุกระดับ
- ๔.๓.๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ
- ๔.๓.๓ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

๔.๔ สาธารณสุข

- ๔.๔.๑ มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่
- ๔.๔.๒ บริการสาธารณสุขมีการพัฒนาดีขึ้นเป็นลำดับและมีแพทย์เฉพาะทางที่เชี่ยวชาญด้านโรค

ประจำถิ่น

- ๔.๔.๓ ยังมีปัญหาความชุกของโรคพยาธิใบไม้ตับมากที่สุดในประเทศและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น
- ๔.๔.๔ มีปัญหาภาวะทุพโภชนาการที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมทางเขาวัยเด็ก

๔.๕ สัดส่วนคนจน

- สัดส่วนคนจนมีแนวโน้มลดลง การกระจายรายได้มีแนวโน้มคงที่แต่ยังอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับ

ภาพรวมทั้งประเทศ

๕. ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ

๕.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑.๑ ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง
- ๕.๑.๒ ปริมาณการกักเก็บน้ำในเขื่อนขนาดใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- ๕.๑.๓ คุณภาพแหล่งน้ำมีแนวโน้มดีขึ้น
- ๕.๑.๔ ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อย

๕.๒ สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

- ๕.๒.๑ การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- ๕.๒.๒ พื้นที่ประสบปัญหาอุทกภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ริมแม่น้ำและพื้นที่ที่มีความ

เสี่ยงจากน้ำป่าไหลหลาก

- ๕.๒.๓ ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

๖. สภาวะแวดล้อม

๖.๑ จุดแข็ง

๖.๑.๑ ที่ตั้งของภาคอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคุ่ม แม่น้ำโขง (GMS) ซึ่งมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยมีแนวชายแดนติดต่อกับ สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงต่อไปเวียดนามและจีนตอนใต้ได้อย่างสะดวก

๖.๑.๒ พื้นที่ทางการเกษตรมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่เกษตรประเทศ และมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดโดยสามารถปลูกข้าวหอมมะลิคุณภาพดีที่สุดของประเทศ๑๒แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖.๑.๓ ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย อาทิ แหล่งท่องเที่ยวซากดึกดำบรรพ์ไดโนเสาร์ยุคก่อนประวัติศาสตร์โบราณคดีบ้านเชียง อารยธรรมขอม ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและธรรมชาติ และท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สามารถสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวนานาชาติและนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มได้

๖.๑.๔ สถาบันวิจัยตั้งอยู่ในพื้นที่ ๑๒ แห่ง ซึ่งมีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น อาทิ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านสาธารณสุขและเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้านวิศวกรรมศาสตร์และแปรรูปอาหาร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสกลนคร ด้านเกษตรและประมง เป็นต้น

๖.๒ จุดอ่อน

๖.๒.๑ ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ สภาพพื้นดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ บางพื้นที่มีปัญหาดินเค็มทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเต็มที่

๖.๒.๒ ระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่เกษตรเพียงร้อยละ ๑๑.๙ เกษตรกรส่วนใหญ่ยังทำการผลิตที่พึ่งพาน้ำฝน

๖.๒.๓ จำนวนคนจนมากที่สุดของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ ของประชากรภาค ไม่สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ ขาดโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ

๖.๒.๔ คนมีพฤติกรรมบริโภคอาหารดิบ มีปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีมากที่สุดในประเทศ

๖.๒.๕ แม่และเด็กมีปัญหาโภชนาการส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ต่ำสุดของประเทศ

๖.๒.๖ แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐานบางแห่งตั้งอยู่ห่างไกลเข้าถึงได้ยาก กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวมีน้อย

๖.๓ โอกาส

๖.๓.๑ การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศสู่ภาค อาทิ โครงข่ายรถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จะทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ในภาค

๖.๓.๒ ประเทศเพื่อนบ้านมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีความต้องการสินค้าและบริการมากขึ้น

๖.๓.๓ กระแสของสังคมโลกให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ ประกอบกับโครงสร้างประชากรสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการสินค้าและบริการด้านสุขภาพสูงขึ้น เช่น อาหารมาตรฐานอินทรีย์พืชสมุนไพร ซึ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพร้อมในด้านการผลิต

๖.๔ ภัยคุกคาม

๖.๔.๑ การย้ายฐานการผลิตและการขนส่งยาเสพติดบริเวณชายแดน อาชญากรรมข้ามชาติภัยจากโรคติดต่อจากคนและสัตว์ที่เคลื่อนย้ายจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อความมั่นคงของชาติ

๖.๔.๒ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารและรายได้ของเกษตรกร๑๓แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๗.๑ ขาดแคลนน้ำทั่วทั้งภาค ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

๗.๒ มีจำนวนคนจนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร จึงไม่สามารถหลุดพ้นความยากจนได้

๗.๓ ปัญหาโภชนาการในแม่และเด็กส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

๗.๔ มีความรุนแรงของโรคมาเร็งระดับและท้องถิ่น อันเนื่องมาจากพฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ๗.๕ เศรษฐกิจของภาคมีขนาดเล็ก มีอัตราการขยายตัวต่ำกว่าระดับประเทศ จึงมีแนวโน้มเกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างภาคและประเทศมากขึ้น

๗.๖ ภาคการผลิตหลักด้านเกษตรยังเป็นแบบดั้งเดิมพึ่งพาธรรมชาติ ทำให้มีผลผลิตต่ำ และมีการใช้สารเคมีสูง

๗.๗ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มต่ำ ประกอบกับการลงทุนใหม่ๆ มีน้อย จึงมีแหล่งสร้างงานน้อย

๗.๘ การค้าชายแดน สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ผลิตจากนอกภาค ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับภาค

๗.๙ ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นที่ยูนิค อยู่ในพื้นที่ห่างไกลขาดสิ่งอำนวยความสะดวก

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๗.๑ ขาดแคลนน้ำทั่วทั้งภาค ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

๗.๒ มีจำนวนคนจนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร จึงไม่สามารถหลุดพ้นความยากจนได้

๗.๓ ปัญหาโภชนาการในแม่และเด็กส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

๗.๔ มีความรุนแรงของโรคมาเร็งระดับและท้องถิ่น อันเนื่องมาจากพฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ๗.๕ เศรษฐกิจของภาคมีขนาดเล็ก มีอัตราการขยายตัวต่ำกว่าระดับประเทศ จึงมีแนวโน้มเกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างภาคและประเทศมากขึ้น

๗.๖ ภาคการผลิตหลักด้านเกษตรยังเป็นแบบดั้งเดิมพึ่งพาธรรมชาติ ทำให้มีผลผลิตต่ำ และมีการใช้สารเคมีสูง

๗.๗ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มต่ำ ประกอบกับการลงทุนใหม่ๆ มีน้อย จึงมีแหล่งสร้างงานน้อย

๗.๘ การค้าชายแดน สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ผลิตจากนอกภาค ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับภาค

๗.๙ ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นที่ยูนิค อยู่ในพื้นที่ห่างไกลขาดสิ่งอำนวยความสะดวก

๘. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำดินคุณภาพต่ำประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซากคนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการแต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหามูลฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตอย่างเต็มศักยภาพพร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุนเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อนโดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศรวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

๘.๒ วัตถุประสงค์

๘.๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดินให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพการดำรงชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๘.๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจนผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเอง
พึ่งพาครอบครัวและพึ่งพากันในชุมชนได้

๘.๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๘.๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ
และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำ
โขงและมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๓ เป้าหมาย

๘.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออก
เฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๘.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๘๙๒,๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

๘.๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและ
คุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๘.๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๘.๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการ
แก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๘.๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยง
พื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่
เศรษฐกิจใหม่ๆของภาค

๘.๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ
เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

➔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมาชัยภูมิบุรีรัมย์
สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน) รอบปี พ.ศ.๒๕๖๔

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่ม จังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล แผนบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่าย ร่วมกันทุกส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี และมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.๒๕๖๔ ได้รับความคิดเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมเขื่อน
- ๔) เป็นประตูสู่อีสานและเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

นิเวศการกีฬาที่มีชื่อเสียง

เป้าหมายการพัฒนาศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่ท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็นคือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

➔ แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๑. ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

- ๑.๑ เป็นฐานรากการผลิตและศูนย์กลางสินค้าเกษตรที่เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๑.๒ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียง
- ๑.๓ เป็นเมืองแห่งความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ๑.๔ เป็นเมืองที่สังคมมีคุณภาพมั่นคงและปลอดภัย

๒. เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เมืองแห่งความสุข”

๓. พันธกิจ

- ๓.๑ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายรายได้อย่างเหมาะสม
- ๓.๒ ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๓.๓ ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เป้าประสงค์

- ๔.๑ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม
- ๔.๒ สถานที่ท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์และมีมาตรฐาน
- ๔.๓ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลกับการพัฒนา
- ๔.๔ ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มั่นคงและปลอดภัย

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI)

- ๕.๑ อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น
- ๕.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
- ๕.๓ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคอุตสาหกรรม
- ๕.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๕.๕ รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น
- ๕.๖ จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕.๗ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ลดลง
- ๕.๘ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น
- ๕.๙ ค่าเฉลี่ย O-Net ทุกระดับเพิ่มขึ้น
- ๕.๑๐ ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง
- ๕.๑๑ ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น
- ๕.๑๒ อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดลดลง
- ๕.๑๓ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนในจังหวัดชัยภูมิเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- ๖.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาจังหวัดสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารพลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมคุณภาพที่พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
๓. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
๔. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของ

จังหวัด

๗. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

๑. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
๒. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๔. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
๕. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
๖. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๗. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
๘. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่

ประชาคมอาเซียน

๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
๑๐. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ สามารถนำมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมดังนี้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เศรษฐกิจยั่งยืน พื้นฐานมั่นคง ชีวตรงบริการ
บริหารสิ่งแวดล้อม เติบโตพร้อมชุมชน ผู้คนปลอดภัย”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเกษตร
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง - การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐานทั่วถึง
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในด้านการเกษตร การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ
๕. ประชาชนมีคุณธรรมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี คุณภาพการศึกษาที่ดี
๗. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
๘. มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
๙. ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาที่ดินให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
- ร้อยละของถนน ทางเท้า ระบบระบายน้ำ ได้มาตรฐานทางหลวงชนบท
- ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น
- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดระบบจราจร ในเขต อบต.
- ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมลดลง
- ร้อยละของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาสามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มขึ้น
- ร้อยละของประชากรวัยทำงานว่างงานลดลง
- จำนวนเกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการเพิ่มผลผลิตมากขึ้น
- จำนวนกิจกรรม/โครงการที่สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
- จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของพื้นที่ มีระบบการจำกัดขยะที่เป็นระบบ
- จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการออกกำลังกายและนันทนาการ
- ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น
- จำนวนกิจกรรม/โครงการด้านการศาสนาและเพณีวัฒนธรรม
- จำนวนการรวมกลุ่มเพิ่มขึ้น
- การเกิดเหตุร้ายในเขต อบต. ลดลง
- ร้อยละความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการดำเนินงาน
- ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น
- จำนวนกิจกรรมที่รณรงค์ให้ประชาชนเสียภาษี
- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการด้านต่างๆเพิ่มขึ้น
- อัตราความเจ็บป่วยจากโรคที่สำคัญลดลง
- ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการสาธารณสุข
- อัตราการแพร่ระบาดของโรคลดลง
- ร้อยละของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง
- ร้อยละของผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น
- การผ่านเกณฑ์ตำบลน่าอยู่

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตตำบลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

๒. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและหมู่บ้านท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน

๓. เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านสาธารณสุข ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

๔. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

๕. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๖. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุขและการณรงค์การป้องกันการโรคระบาดและโรคติดต่อ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

๒. พัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเกษตร

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

๒. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

๓. ส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรในการจัดตั้งกลุ่มและพัฒนาสินค้าการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. บริหารจัดการระบบการจำกัดขยะ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกีฬาการออกกำลังกายและนันทนาการ

๒. จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ทันสมัยทำนุบำรุงศาสนาฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ

๓. สนับสนุนและส่งเสริมอาชีพให้กับหมู่บ้าน

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนากลุ่มอาชีพ

๕. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกิจการท้องถิ่น

๒. พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานขององค์กร

๓. พัฒนาปรับปรุงรายได้ของ อบต.

๔. พัฒนาระบบบริการและบริหารจัดการขององค์กร

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสุขภาพ

๒. พัฒนาคุณภาพบริการสาธารณสุข

๓. พัฒนาการป้องกันและควบคุม โรค

๔. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕. พัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภค

๖. พัฒนาดำบลน่าอยู่

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔) การกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดรวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ ๑. สร้างระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

เป้าประสงค์ ๑. ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐานทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. มีระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการได้มาตรฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนาการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาที่ดินให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
๒. พัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	- ร้อยละของถนน ทางเท้า ระบบระบายน้ำ ได้มาตรฐานทางหลวงชนบท - ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดระบบจราจรในเขต อบต. - ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมลดลง - ร้อยละของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาสามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอปท. ในจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการเกษตร

พันธกิจ ๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในด้านการเกษตร ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและการกระจายรายได้ให้แก่หมู่บ้าน

เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียงสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีรายได้จากผลผลิตการเกษตรเพิ่มขึ้น
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร	-ร้อยละของประชากรวัยทำงานว่างงานลดลง - จำนวนเกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการเพิ่มผลผลิตมากขึ้น
๒. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ	-จำนวนกิจกรรม/โครงการที่สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๓.ส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรในการจัดตั้งกลุ่มและพัฒนาสินค้าการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	-จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
๔.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	

หน่วยงานที่รับผิดชอบสำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

พันธกิจ ๑. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนาสวนสาธารณะและเพิ่มพื้นที่สีเขียว

เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. เพิ่มพื้นที่สีเขียว

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
๒.บริหารจัดการระบบการจำกัดขยะ	-ร้อยละของพื้นที่ มีระบบการจำกัดขยะที่เป็นระบบ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

พันธกิจ ๑. ส่งเสริมศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมจริยธรรมและคุณธรรม

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดี

๓. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชน

๔. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านในการพึ่งพาตนเองและมีส่วนร่วม

๕. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและรายได้พอเพียง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีคุณธรรมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ยกระดับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

๓. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียงสามารถพึ่งพาตนเองได้

๔. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีคุณธรรมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.ร้อยละของหน่วยการศึกษามีระบบจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

๓.จำนวนประชาชนมีความรู้ในการประกอบอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น

๔.การเกิดเหตุร้ายในเขต อบต.ลดลง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ส่งเสริมกีฬาการออกกำลังกายและนันทนาการ ๒.จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน ทันสมัย ทำนุบำรุงศาสนาฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ๓.สนับสนุนและส่งเสริมอาชีพให้กับหมู่บ้าน ๔.ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนากลุ่มอาชีพ ๕.เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการออกกำลังกายและนันทนาการ -ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น -จำนวนกิจกรรม/โครงการด้านการศาสนาและเพณีวัฒนธรรม -จำนวนการรวมกลุ่มเพิ่มขึ้น -การเกิดเหตุร้ายในเขต อบต. ลดลง

หน่วยงานที่รับผิดชอบสำนักงานปลัด/กองการศึกษา/กองสวัสดิการสังคม/

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคงตามหลักเชิงเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบท.ในจังหวัดยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ ๑. บริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารและการบริการที่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ ๑. มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. ผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกิจการท้องถิ่น ๒.พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานขององค์กร ๓.พัฒนาปรับปรุงรายได้ของ อบต. ๔.พัฒนาระบบบริการและบริหารจัดการขององค์กร	-ร้อยละความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการดำเนินงาน -ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น -จำนวนกิจกรรมที่รณรงค์ให้ประชาชนเสียภาษี -ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการด้านต่างๆเพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบสำนักงานปลัด/กองคลัง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคงตามหลักเชิงเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบท.ในจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

พันธกิจ ๑. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสุขภาพและสาธารณสุข

เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสมและได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. ผ่านเกณฑ์มาตรฐานศูนย์สุขภาพของศูนย์บริการสาธารณสุข

๒.ร้อยละของประชาชนในเขต อบต. เข้ารับการรักษาพยาบาลลดลง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ส่งเสริมสุขภาพ	- อัตราความเจ็บป่วยจากโรคที่สำคัญลดลง
๒. พัฒนาคุณภาพบริการสาธารณสุข	- ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการสาธารณสุข
๓. พัฒนาการป้องกันและควบคุม โรค	- อัตราการแพร่ระบาดของโรคลดลง
๔. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	- ร้อยละของผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง
๕. พัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภค	- ร้อยละของผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามหลัก
๖. พัฒนาตำบลน่าอยู่	สุขภาพเพิ่มขึ้น - การผ่านเกณฑ์ตำบลน่าอยู่

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคงตามหลักเชิงเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้านสังคม

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและทันสมัยมากขึ้นการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ระหว่างบุคคลจึงใช้สมาร์โฟนมากกว่าการพบเจอและพูดคุยกันสภาพสังคมจึงเปลี่ยนแปลงเป็นสังคม ปังเจกหรือเป็นส่วนตัวเพิ่มมากขึ้น ขาดการปฏิสัมพันธ์และการทำกิจกรรมร่วมกัน วิถีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทศนคติและค่านิยมที่แตกต่างกันไปความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มุ่งเฉพาะเรื่องส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเรียนรู้และค้นคว้าได้ด้วยตนเองนอกจากการอยู่ในห้องเรียน อีกทั้งการพัฒนาบริการสาธารณสุขที่ทันสมัย สะดวกและครอบคลุมทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีอายุยืนจึงทำให้ประชาชนวัยสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดภายในประเทศ ในส่วนผู้สูงอายุในเขต อบต. มีจำนวนรายที่มากขึ้นทะเบียนกับ อบต. ส่วนประชากรกลุ่มวัยเรียนได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีการย้ายไปเรียนต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับประชากรกลุ่มทำงานที่มีการย้ายไปทำงานต่างพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิที่สูงขึ้นและลดต่ำอย่างรวดเร็ว ฝนที่ไม่ตกตามฤดูกาล ภัยแล้งที่ยาวนาน ส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ผลภาวะจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศยังเพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาโลกร้อน ผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเกิดจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ เช่นน้ำท่วม ภัยแล้ง หมอกควัน และอากาศเย็นผิดปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร และส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ตามมา อีกทั้งเมืองเกิดการขยายตัว ผลที่ตามมาคือปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นจากการบริโภค แต่ได้รับการจัดการตั้งแต่ระดับครัวเรือนจึงมีอัตราที่ลดลง ในขณะที่ด้านสิ่งแวดล้อมหลาย ๆ เมืองได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อบต.ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในการสร้างพื้นที่ตำบลให้เป็นพื้นที่แห่งสวน โดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขต อบต.ตลอดจนการบริหารงานในองค์กรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อลดการใช้กระดาษและพนักงาน

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน”

สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส(Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
๑.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	จุดแข็ง - มีระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานทั่วไปและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โอกาส - พ.ร.บ.การกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.๒๕๔๒ ได้ทำให้ อบต.มีรายได้เพิ่มขึ้นในการนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งด้านอื่น ๆ	จุดอ่อน -งบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด -ขาดแคลนบุคลากรบางประเภท เช่น นายช่างโยธาวิศวกร อุปสรรค - สภาพภูมิประเทศ ความเปลี่ยนแปลงจากสภาพโลกร้อน การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ถนนชำรุดเสื่อมโทรมเร็วกว่าปกติ
๒.ด้าน การเกษตร	จุดแข็ง - การเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ - มีภูมิประเทศและภูมิอากาศรวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร - มีโครงสร้างการคมนาคมขนส่ง สามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัดมีถนนสายหลักตัดผ่าน -มีสินค้าพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อยมันสำปะหลัง พืชผัก เป็นต้น โอกาส - รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการปลูกพืชทดแทนพลังงาน - ภาวะวิกฤตด้านอาหารทำให้รัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมการปลูกพืช	จุดอ่อน - ขาดการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ - ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อร่วมกันเป็นกลุ่มผู้ผลิต - ปัญหานี้สินของเกษตรกร - แหล่งท่องเที่ยวมีน้อย ซึ่งขาดการปรับปรุงและส่งเสริม - โบราณสถาน เช่น วัด ขาดการปรับปรุงและส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว อุปสรรค - สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จุดแข็ง - สภาพแวดล้อมยังมีสภาพที่ดีเนื่องจากยังไม่มีอุตสาหกรรมและชุมชนยังไม่หนาแน่น โอกาส -รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	จุดอ่อน - ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า ฟุ่มเฟือย อุปสรรค -สังคมเจริญขึ้น ประชาชนให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมมากขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
๔. ด้านสังคมและ ทรัพยากรมนุษย์ - ด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	จุดแข็ง - มีวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - มีศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชนมีจิตใจ โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ - มีสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาในตำบลที่มีความพร้อมมีศักยภาพ ในการจัดการศึกษา - มีวัดเป็นสถานที่ที่สามารถพัฒนาและ เสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งวัฒนธรรม - มีปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนมากที่มี ศักยภาพในการพัฒนา โอกาส - พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติจะทำให้ภายใน จังหวัดมีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่นต่างๆในเขตจังหวัด - พ.ร.บ.กระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ อบต. มีอำนาจ หน้าที่จัดการศึกษา - รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทใน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ถ่ายทอด วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มากขึ้น - ภายในจังหวัดมีการศึกษาทุกระดับ	จุดอ่อน - คนบางกลุ่มขาดจริยธรรม คุณธรรม ขาด ระเบียบวินัย - ค่านิยมยึดติดกับวัตถุสิ่งของและบริโภคนิยม เพื่อยแสวงหากระจายเพิ่มมากขึ้น อุปสรรค - สื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เข้า มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน ทำให้ กระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยมรุนแรง มากขึ้น ทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิมของ ประชาชน
- ด้านพัฒนาสังคม	จุดแข็ง - มีองค์กรชุมชน เช่น กรรมการหมู่บ้าน กลุ่มสตรี อสม./กองทุนหมู่บ้าน/ อปพร. ฯลฯ โอกาส - พ.ร.บ.กระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้อำนาจหน้าที่ อบต. ในการจัดบริการสาธารณะทางด้าน สวัสดิการสังคมและพัฒนาชุมชนกว้างขวาง มากขึ้น - นโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นวาระ แห่งชาติ	จุดอ่อน - ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน - ปัญหาการพนัน - กลุ่มองค์กรต่างๆ ไม่เข้มแข็ง - การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน / อุปสรรค
5.ด้านพัฒนา การเมืองและการ บริหาร	จุดแข็ง - ประชาชนมีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มในชุมชน - ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง - มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม - ผู้นำมีความรู้ความสามารถ มีภาวะความเป็นผู้นำ มีศักยภาพในการบริหารงาน - ประชาชนมีความจริงจังในการทำงาน มีความเป็นตัวของตัวเองสูง โอกาส - รัฐบาลเน้นการให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน	จุดอ่อน - ประชาชนยังขาดความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประชาชน - ขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถในบางสาขาของงาน
6.ด้านสาธารณสุข	จุดแข็ง - มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและอาสาสมัครสาธารณสุขที่มีศักยภาพสามารถให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนได้ดีในระดับหนึ่ง - มีหน่วยปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัยของ อบต.ที่มีศักยภาพในการให้บริการประชาชน โอกาส - ประชาชนสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลได้ง่ายเนื่องจากเป็นพื้นที่ไม่ห่างไกล	จุดอ่อน - ประชาชนบางกลุ่มไม่ใส่ใจสุขภาพอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

-ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
1. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 1.1 เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก <u>ลักษณะของปัญหา</u> - เนื่องจากถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนหินคลุก ซึ่งไม่ได้มาตรฐาน เมื่อฝนตกจะทำให้หน้าท่วมขัง ถนนขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ	-พื้นที่ทุกหมู่บ้านในเขต อบต.ประสบปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก	- อบต.จัดงบประมาณในการก่อสร้างและปรับปรุงตลอดจนซ่อมแซมถนนใน อบต. อย่างต่อเนื่องรวมทั้งก่อสร้างถนนคอนกรีต/ลาดยางเพิ่มขึ้น
1.2 ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ไฟฟ้าสาธารณะในหมู่บ้านมีปริมาณน้อยซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	-พื้นที่ทุกหมู่บ้านในเขต อบต.	- อบต. ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้น
1.3 ปัญหาน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ไม่มีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการใช้ของราษฎร เนื่องจากขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อดำเนินการสำหรับกิจการประปาหมู่บ้าน - ไม่มีภาชนะสำหรับเก็บกักน้ำเพื่อการบริโภค 1.4 ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ขาดแคลนแหล่งน้ำขนาดใหญ่เพื่อใช้สำหรับการเกษตร	-พื้นที่ทุกหมู่บ้านในเขต อบต. - พื้นที่ทุกหมู่บ้านในเขต อบต.	- อบต.จัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างและปรับปรุงตลอดจนซ่อมแซมแหล่งเก็บน้ำในเขต อบต. - ขยายเขตประปา/ก่อสร้างประปาเพิ่มเติม - จัดหาภาชนะเก็บน้ำ
2. ปัญหาด้านการเกษตร <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรทำให้ไม่มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจหรือรับบริการ - ประชาชนบางส่วนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการทำการเกษตรเท่าที่ควร - ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ - การผูกขาดผลิตผลทางการเกษตร - ขาดแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อการเกษตร	- ประชากรวัยทำงานที่ไม่มีงานทำ และงานที่ทำอยู่ไม่มั่นคง - เยาวชนบางส่วนที่จบการศึกษามัธยมจบแล้วไม่ได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป - กลุ่มสตรี/กลุ่มแม่บ้านที่ต้องการอาชีพเสริม	- อบต.จัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่ราษฎร - ส่งเสริมให้ราษฎรรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพ - สนับสนุนงบประมาณและวิทยากร เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
3.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ลักษณะของปัญหา</u> - ปัญหาขยะในเขตชุมชน - การบุกรุกป่าและที่สาธารณะ ทำให้ป่าไม้ถูกทำลาย - ลำคลองตันเขิน ขาดการดูแลบำรุงรักษา - ดินเสื่อมสภาพ จากการใช้สารเคมี	- ชุมชน/ทางสาธารณะ - ที่สาธารณะ ลำคลองป่าไม้	- อบต.จัดหาที่รองรับขยะและให้บริการจัดเก็บขยะ - รมรค์เพื่อสร้างจิตสำนึกการใช้วัสดุจากธรรมชาติแทนขยะที่ย่อยสลายยาก และเกิดมลพิษ - อบต.จัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การปลูกป่า การปลูกหญ้าแฝก การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ การปรับปรุงภูมิทัศน์ เป็นต้น
4.ปัญหาด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์ -ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม <u>ลักษณะของปัญหา</u> - สถานที่ให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง ไม่มีห้องสมุด/แหล่งเรียนรู้/ที่อ่านหนังสือพิมพ์หมู่บ้าน - กระแสโลกาภิวัตน์และการสื่อสารไร้พรมแดนนำวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมและครอบครัว ทำให้ละทิ้งวัฒนธรรมดั้งเดิม - ขาดการให้ความรู้ทางศาสนาและพัฒนาจริยธรรมแก่ประชาชน -ด้านสังคม <u>ลักษณะของปัญหา</u> -ปัญหายาเสพติดระบาดในกลุ่มเยาวชนและนักเรียน โดยเฉพาะ ยาบ้ากาว -ปัญหาอาชญากรรม การทะเลาะวิวาท ซึ่งเกิดจากการดื่มสุราและของมึนเมา ทำให้ขาดสติ คึกคะนอง -ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การลักขโมย	- เด็กและเยาวชน - นักเรียนในสถานศึกษา - เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประชาชน เยาวชน และนักเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู	- อบต.จัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมฟื้นฟู ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี อันติงามของท้องถิ่น - จัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างแหล่งเรียนรู้ประจำตำบล/ห้องสมุดชุมชน/ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน -นโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้อบต.ดำเนิน การเชิงรุกร่วมกับฝ่ายปกครองและตำรวจ ในการป้องกัน ตรวจจับ จับกุมผู้เสพ/ผู้ค้า และบำบัดกลุ่มผู้ติดยาและกลุ่มเสี่ยง -แต่งตั้ง อปพร.ปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในเทศกาลต่างๆงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
5. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร <u>ลักษณะของปัญหา</u> -งบประมาณมีไม่เพียงพอ - ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง	- ผู้บริหาร/สมาชิกสภา/ พนักงานส่วนตำบลและ พนักงานจ้างขององค์กา บริหารส่วนตำบล	-จัดสรรงบประมาณในการจัดส่งบุคลากรเข้ารับ การอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน -เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหาร จัดการ -การอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการเมือง การปกครอง
6. ปัญหาด้านสาธารณสุข <u>ลักษณะของปัญหา</u> -ขาดแคลนสถานที่ออกกำลังกาย/ลาน กีฬา -การใช้ยาโดยไม่ปรึกษาแพทย์ -สารเคมีตกค้างในอาหารการแพร่ ระบาดโรคติดต่อ	-เด็ก เยาวชน ประชาชน ในตำบล	-อบต. จัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ -ก่อสร้างลานกีฬาประจำตำบล -ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ อสม.ประจำหมู่บ้าน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง มีรายละเอียดดังนี้

๑.) ปัญหาทางด้านกายภาพ ปัญหาของสภาพพื้นที่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู มีสภาพพื้นที่มีพื้นที่ป่าและภูเขา ลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เมื่อถึงฤดูฝนก็มีน้ำเอ่อล้นท่วมพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัยบางส่วน พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู เพราะยังขาดระบบการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งในอนาคต อบต.มีโครงการก่อสร้างระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา

๒.) ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู มีถนนเชื่อมโยงกับหมู่บ้านในเขต อบต. ระบบและโครงข่ายถนน แต่ละสายในเขต อบต.ส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง แต่ปัญหาการคมนาคมส่วนมากคือถนนชำรุด ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก และไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร

๓.) ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากพื้นที่มีการประกอบอาชีพหลัก คือ อาชีพการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีความต้องการใช้น้ำค่อนข้างมาก เพื่อใช้ในฤดูแล้งที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อปริมาณการใช้

๔.) ปัญหาด้านนันทนาการเนื่องจากภายในหมู่บ้านมีพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมและพื้นที่ในการชุมนุมคนเพื่อการทำกิจกรรม ไม่เพียงพอต่อการมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายของคนในชุมชน

๕.) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู ยังเป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีมีการประกอบกิจกรรมอันใดในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก นอกจากเรื่องปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาขยะของแต่ละครัวเรือน เผาตอฟาง และปัญหา การปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติโดยไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่ถูกวิธี ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

๖.) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอกุฉินารายณ์ การให้บริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู ยังไม่ครอบคลุม และสำหรับการให้บริการน้ำประปา ยังไม่ครอบคลุมทุกๆ พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้บ้านเมืองมีความเป็นอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป